

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Boico Victor

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Popov Oleg, de către avocații Tureac Ivan și Niță Ștefan în numele inculpatului, de către avocatul Iachimciuc Alexandru în numele inculpatului, precum și de către succesorul părții vătămate Lîsîi Maria și avocatul acesteia Malai Tatiana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

*Miron Vitalie XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 06.11.2017 – 26.06.2019;
2. Instanța de apel: 12.07.2019 – 11.11.2020;
3. Instanța de recurs: 19.02.2021 – 14.06.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 26 iunie 2019, Miron Vitalie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin. (1) și art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa:

în baza art. 151 alin. (1) Cod penal – 7 ani închisoare;

în baza art. 287 alin. (3) Cod penal – 5 ani închisoare.

În conformitate cu art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

A fost recunoscută în calitate de parte civilă - Lîsîi Maria, mama defunctului Lîsîi Serghei.

S-a dispus încasare de la inculpatul Miron Vitalie în beneficiul părții civile Lîsîi Maria prejudiciul moral în mărime de 100 000 lei, prejudiciu material în mărime de

60 000 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 4500 lei, iar în total suma de 164 500 lei.

Prin încheierea din 01 iulie 2019, s-a dispus încasare din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 12 088 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Miron Vitalie, la data de 28 iunie 2017, aproximativ la orele 22:00, aflându-se în stradă în s. Bulboaca, r-nul Anenii Noi, urmărind scopul tulburării ordinii publice, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, a inițiat un conflict cu Lîsîi Serghei și Fomin Iurie, s-a exprimat cu cuvinte necenzurate în adresa acestora, demonstrându-și supremația sa fizică, cu o obrăznicie deosebită i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele pe diverse părți ale corpului lui Lîsîi Serghei, apoi i-a mai aplicat lovituri și cu o bară metalică acestuia și cu o piatră, Iurii Fomin intervenind în scopul curmării acțiunilor huliganice ale lui Miron Vitalie a fost de asemenea bruscăt de acesta, cauzându-i dureri fizice, iar lui Lîsîi Serghei cauzându-i o traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin contuzia cerebrală gravă, hematom subdural acut emisferial pe stînga, hemarogie subarahnoidiană, fractura ramurii mandibulare pe stînga, fractura coastelor XI -XII pe linia scapulară pe dreapta.

Tot el, la 28 iunie 2017 aproximativ la orele 22:00, aflându-se în stradă în satul Bulboaca, r-nul Anenii Noi, urmărind scopul provocării leziunilor corporale grave lui Serghei Lîsîi, i-a aplicat violent de mai multe ori lovituri cu pumnii și picioarele pe diverse părți a corpului inclusiv și în regiunea capului, cu o bară metalică și cu o piatră, cauzându-i astfel părții vătămăte, vătămări corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin contuzia cerebrală gravă, hematom subdural acut emisferial pe stînga, hemarogie subarahnoidiană, fractura ramurii mandibulare pe stînga, fractura coastelor XI -XII pe linia scapulară pe dreapta, care prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămări corporale grave.

Astfel, instanța de fond a stabilit că prin acțiunile sale intenționate, Miron Vitalie a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, individualizată prin *„huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiunea comisă cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății,”* precum și infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, individualizată prin *„vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.”*

3. Legalitatea sentinței a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri,

potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Miron Vitalie să-i fie stabilită o pedeapsă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, prin prisma art. 70 Cod penal, de 8 ani închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă de 6 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis. În baza prevederilor alin. (1) al art. 84 Cod penal, să-i fie stabilit lui Miron Vitalie pedeapsa definitivă prin cumularea totală a pedepselor pe un termen de 14 ani închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor sale, acuzatorul de stat a invocat că, instanța de fond a stabilit o pedeapsă prea blândă inculpatului fără a ține cont de toate circumstanțele cauzei, or, Miron Vitalie după comiterea infracțiunii a încercat să mușamalizeze cazul dat, prin convingerea succesului legal Lîsîi Maria de a nu se adresa la organele de drept cu o plîngere, promițându-i că va achita tratamentul pentru fiul ei.

La fel, procurorul a menționat că instanța de fond la individualizarea pedepsei nu a luat în calcul circumstanțele agravante stabilite conform art. 77 Cod penal - anume comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, eschivarea lui de la instanța de judecată, și anume la 27.05.2019 în baza încherii instanței de judecată, din motivul absenței nemotivate a inculpatului a fost dispusă aducerea forțată a acestuia pentru data de 26.06.2019; la pronunțarea sentinței, inculpatul a părăsit sala ședinței și s-a eschivat de organele de drept, în pofida faptului, că avea impuse de către instanță anume restricții și obligații, în baza măsurii preventive aplicate, control judiciar, fiind la aceeași dată 26.06.2019 anunțat în căutare.

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Gîrlig Sergiu în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Miron Vitalie să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă, iar pe capătul de acuzare prevăzut de art. 151 alin. (1) Cod penal să fie achitat, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii, ci constituie elementele contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) Cod contravențional.

În motivarea cererii de apel, avocatul a indicat că, lui Miron Vitalie neîntemeiat i-a fost încredințată infracțiunea de huliganism, întrucît la fața locului de către reprezentanții poliției nu au fost depistate careva obiecte utilizate pentru săvîrșirea infracțiunii, or, în cadrul judecării cauzei aceste circumstanțe nu au fost dovedite. Mai mult decît atît, nimeni dintre martori, inclusiv partea vătămată Fomin Iurie, nu susțin declarații date, iar colaboratorii de poliție veniți la fața

locului, nu au depistat și nu au ridicat careva obiecte calificate ca mijloace acceptate pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

La fel, apărătorul a indicat că, în timpul cercetărilor judecătorești s-a stabilit cu certitudine că, declarațiile martorului Avramenco Elena sunt înlesnite de relațiile ostile stabilite între martorul Avramenco Elena și familia Miron. Instanța de judecată nu a motivat și nu a dat apreciere declarațiilor contradictorii de la urmărire penală cu cele din instanță a martorului Avramenco, care inițial a declarat că Miron Vitalie a aplicat lovituri cu o țeavă de metal, iar în cadrul cercetărilor judecătorești a renunțat la declarațiile depuse la urmărire penală.

Pe capătul de acuzare calificat în temeiul art. 151 alin. (1) Cod penal, apărarea a apreciat ca fiind eronate concluziile instanței de judecată prin care a indicat că „la data de 28 iunie 2017, aproximativ la 22.00, aflându-se în localitatea Bulboaca, Anenii Noi, Miron Vitalie într-o acțiune a săvârșit două infracțiuni prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și art. 151 alin. (1) Cod penal, ceea ce constituie concurs ideal de infracțiuni”, or, trauma cranio-cerebrală închisă manifestată prin contuzia cerebrală gravă, hematom subdural acut pe dreapta stabilită la Lîsîi Serghei, i-a fost cauzată în alte împrejurări decât cele descrise în rechizitoriu și invocate de instanță în sentință.

3.2. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Iachimciuc Alexandru în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Miron Vitalie să fie achitat.

În motivarea apelului, avocatul a indicat că, elocvent demonstrării faptului că instanța de fond a emis o hotărâre arbitrară reprezintă aspectul prezenței unui șir de contradicții. Astfel, în motivarea soluției sale de condamnare, instanța a apreciat critic concluziile din Raportul de expertiză nr. 201803D0032 din 28.03.2018. Corelativ, instanța de fond a statuat că, poziția părții apărării bazată pe acest mijloc probatoriu este eronată, întrucât instanța a decis a-1 respinge. O motivare elocventă în sensul respectiv instanța de fond nu a furnizat, astfel a lăsat argumentele apărării fără o analiză și motivare corespunzătoare.

În viziunea apărării, instanța de fond a inventat dubii la concluziile experților, dar în mod neclar le-a folosit împotriva inculpatului, or, divergențele pretins invocate de instanță, între cele stabilite prin declarațiile inculpatului și martorilor și concluziile raportelor de expertiză, urmau a fi elucidate de instanță prin mijloace procedurale legale și cercetări suplimentare în coraport cu celelalte probe administrate.

3.3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocații Niță Ștefan și Turceac Ivan în numele inculpatului au declarat apel comun, prin care au

solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Miron Vitalie să fie achitat, din motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin. (1) și art. 287 alin. (3) Cod penal.

În motivarea apelului declarat, apărătorii au indicat că, instanța de fond a ignorat cu desăvârșire evenimentele care au precedat acțiunile inculpatului, și anume faptul că Lîsîi Serghei a pătruns ilegal în domiciliul acestuia, cauzându-i soției și fiicei sale un stres enorm, or, prin probatoriul administrat în cadrul cercetării judecătorești, nu se confirmă faptul că inculpatul Miron Vitale a urmărit scopul de a încălca grosolan ordinea publică, așa cum a concluzionat prima instanță, dar a acționat impulsiv, fiind afectat de starea de șoc, provocată membrilor familiei sale prin acțiuni ilegale ale victimei Lîsîi Serghei.

Cu referire la învinuirea adusă inculpatului în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, apărarea a menționat că, deși era cunoscut faptul că Lîsîi Serghei a evadat din spital în noaptea de 28 iunie 2017, coborându-se prin geam de la etajul 5, pe țeava de scurgere a apelor pluviale, iar în dimineața următoare a fost internat repetat într-o stare mult mai gravă, organul de urmărire penală nu a pus în fața experților nici o întrebare legată de aceste circumstanțe.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2020, a fost respins apelul procurorului ca fiind nefondat, iar apelurile avocaților în numele inculpatului au fost admise, fiind casată total sentința Judecătorei Anenii Noi, sediul Central din 26 iunie 2019 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Miron Vitalie se achită pe art. 151 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

Miron Vitalie se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Se încasează de la inculpatul Miron Vitalie în beneficiul succesorului victimei Lîsîi Maria, prejudiciul moral în mărime de 12 000 (doisprezece mii) lei, în rest acțiunea civilă se respinge ca fiind neîntemeiată.

Se respinge solicitarea procurorului privind încasarea de la Miron Vitalie în beneficiul statului cheltuielile de judecată.

4.1. În motivarea deciziei sale, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 101 alin. (1), art. 384 alin. (3), art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, mai mult decât atât, prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită prevederilor legale ce guvernează speța dedusă judecării, or, probele administrate de organul de urmărire penală, verificate

de instanța de fond, nu pot fi reținute ca pertinente, concludente și veridice în conformitate cu prevederilor art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, ce ar confirma vinovăția lui Miron Vitalie în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, întrucât fapta incriminată inculpatului nu a fost comisă de către acesta.

Urmare a examinării materialelor cauzei, instanța de apel a constatat următoarea stare de fapt:

Miron Vitalie, la data de 28 iunie 2017, aproximativ la orele 22:00, aflându-se în stradă în s. Bulboaca, r-nul Anenii Noi, urmărind scopul tulburării ordinii publice, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, a inițiat un conflict cu Lîsîi Serghei și Fomin Iurie, s-a exprimat cu cuvinte necenzurate în adresa acestora, demonstrându-și supremația sa fizică, cu o obrăznicie deosebită i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele pe diverse părți ale corpului lui Lîsîi Serghei, apoi i-a mai aplicat lovituri și cu o bară metalică acestuia și cu o piatră, Iurii Fomin intervenind în scopul curmării acțiunilor huliganice ale lui Vitalie Miron a fost de asemenea bruscat de acesta, cauzându-i dureri fizice, iar lui Lîsîi Serghei cauzându-i dureci fizice, traumă cranio-cerebrală, comoție cerebrală, contuzia țesuturilor moi ale feții, care conform Raportul de expertiză judiciară nr.201803D0032 din 28 martie 2018 se califică ca vătămări corporale ușoare.

În baza stării de fapt reținute, instanța de apel a conchis că, Miron Vitalie a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, individualizată prin „huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiunea comisă cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.”

Cu referire la învinuirea lui Miron Vitalie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a apreciat-o ca fiind una neîntemeiată, bazată doar pe presupurile organului de urmărire penală, în situația în care legea procesual penală, expres indică că probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Astfel, instanța de apel a constatat că, în cadrul cercetării judecătorești, atât prin declarațiile inculpatului date în ședința instanței de fond, cât și a martorilor audiați, nu rezultă că inculpatul Miron Vitalie ar fi comis fapta de vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață în privința lui Lîsîi Serghei.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a punctat că, din declarațiile martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești și anume a lui Avramenco Elena, Șavga Elena, Pocitarenco Nedejda, Zgurschii Serghei și Goțman Igor rezultă

că, în apropierea gospodăriei lui Pocitarencu Nedejda din s. Bulboaca, r-nul Anenii Noi, a avut loc o bătaie între Miron Vitalie și Lîsîi Serghei, ultimul fiind ulterior transportat cu salvare la Spitalul raional Anenii Noi.

Conform raportul de expertiză judiciară nr. 1930/D din 30.08.2017, s-a constatat la Serghei Lîsîi traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin contuzia cerebrală gravă, hematom subdural acut emisferial pe stînga, hemarogic subarahnoidiană, fractura ramurii mandibulare pe stînga, fractura coastelor XI – XII pe linia scapulară pe dreapta, care prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămări corporale grave.

În sensul dat, instanța de apel a apreciat raportul de expertiză judiciară nr. 1930/D din 30.08.2017, ca fiind unul critic în aspect determinant pentru a încadra acțiunile inculpatului în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, or, acesta contravine altor probe cercetate în ședința de judecată.

Cu referire la declarațiile inculpatului care a indicat că „*l-a lovit pe Lîsîi Serghei doar cu două palme, acesta fiind în stare de ebrietate avansată și a căzut jos*” instanța de apel a menționat că, după ce Lîsîi Serghei a fost adus la Spitalul raional Anenii Noi cu salvare, acesta era în stare conștientă, fapt confirmat prin declarațiile martorului Lefter Oleg, care în ședința de judecată a relatat că, a fost de gardă în seara internării lui Lîsîi Serghei, a fost chemat în secția de reanimare, fiind solicitat anume de chirurgul de gardă Dragoi, care i-a adus la cunoștință, că avea un pacient cu o lavă la cap, adică cu traumatism în regiunea capului. A venit la secția de internare și pacientul era culcat pe bancardă cu capul bandajat, iar din spusele chirurgului Drangoi era cusut și bandajat, s-a apropiat de pacient și l-a examinat. Acesta era în cunoștință, semne patologice, hermodinamic tensiunea lui era normală, vorbea, l-a întrebat ce îl supără și i-a răspuns că îl doare capul unde este cusut. Cu chirurgul a eșit în coridor și au chemat-o pe mama pacientului și i-a explicat că pacientul a suportat traumatism cranio-cerebral și trebuie luat sub supraveghere, este nevoie de internare în spital.

Totodată, instanța de apel a reținut declarațiile martorului Ostapenco Maria, care fiind audiat în instanța de fond, a relatat că, la momentul internării lui Lîsîi Serghei activa ca sora medicală în spital, acesta era agresiv, numea cu cuvinte necenzurate, vorbea urît. După comportamentul pe care îl avea a constatat, că era în stare de ebrietate. S-a spus, că este bătut și este nevoie de a face rentghenograma craniului. El, de vorbit vorbea și răspundea la întrebări, însă insulta pe cei din jur. După ce a fost internat și dus la etajul cinci deja, a auzit că a căzut de la etaj și s-au dus să-l caute tot în aceea seară. L-au căutat cinci persoane.

La 28.06.2017 conform fișei medicale a bolnavului de staționar nr. 3548 de la IMSP SR Anenii Noi rezultă că cet. Lîsîi Serghei a fost transportat cu salvarea și

internat la data de ora 23:00 cu diagnosticul: TCC. Comoție cerebrală. Contuzia țesuturilor moi a feței. Stare de ebrietate. La 29.06.2017 ora 01:35 pacientul Lîsîi Serghei fără permisiune a părăsit secția.

Perioada internării foarte scurtă (2 ore și 35 min) nu a permis confirmarea diagnosticului prin date clinice și paraclinice obiective stabilit la internare. Din acest motiv, acest diagnostic se consideră neargumentat și conform p. 17 al "Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale" (aprobat prin ordinul MS nr. 199 din 27.06.2003, publicat în Monitorul Oficial al RM nr.170-172 din 08.08.2003), modificat ordinul MS nr. 654 din 16.08.2011, nu poate fi supus aprecierii medico-legale.

În cazul confirmării acestui diagnostic clinic "TCC. Comoție cerebrală. Contuzia țesuturilor moi a feței" stabilit la 28.06.2017 conform "Indicațiilor metodice", Aprecierea medico-legală a gravității vătămării corporale în traumele cranio-cerebrale", aprobate prin ordinul MS PS nr.157 din 30.05.2005, aceste leziuni se calificau ca „vătămare corporală ușoară”.

Astfel, din probele cercetate în ședința de judecată, instanța de apel a conchis că, victima Lîsîi Serghei, la data de 28.06.2017 pe la ora 22.00 a fost internat în spitalul raionului Anenii Noi în stare conștientă, deși acesta avea leziuni corporale care au fost primite de la loviturile din partea inculpatului Miron Vitalie, aceste leziuni nu erau periculoase pentru viața victimei.

Instanța de apel a stabilit cert că după câteva ore de internare, victima Lîsîi Serghei a părăsit, fără voia personalului medical, instituția medicală peste fereastră de la etajul cinci, coborîndu-se pe țevile de scurgere a apelor, totodată, nu se exclude și faptul că acesta a căzut de la careva etaj a blocului, primind alte leziuni corporale în rezultatul căderii, fapt menționat de personalul medical. Acesta fiind căutat atât de Lîsîi Maria, cât și de lucrătorii medicali, nu a fost găsit în jurul spitalului.

Rezultând din raționatul supra expus, instanța de apel a concluzionat că victima a părăsit spitalul cu starea generală a sănătății de gravitate medie, or, leziuni corporale în afara de „TCC, Comoție cerebrală, edem a nasului, regiunea feței murdară de sânge, contuzia țesuturilor moi a feții”, nu au fost constatate.

Instanța de apel a susținut în totalitate concluziile experților lansate în raportul de expertiză judiciară nr. 201803D0032 din 28.03.2018, care coroborează cu declarațiile lucrătorilor medicali, or, din afirmațiile expertului Ciorbă Constantin, care a întocmit atât raportul de expertiză judiciară nr. 1930/D din 30.08.2017, cât și raportul de expertiză judiciară nr.201803D0032 din 28.03.2018, rapoarte care sunt contradictorii, însă acest fapt se explică prin ceea că, în primul raport sunt anumite momente care nu erau cunoscute la efectuarea raportului, iar în al doilea raport de

expertiză s-a ținut cont de materiale suplimentare, concluziile fiind făcute în corrobore cu probe și date mai complexe, fapt menționat de expert în ședința de judecată.

În concluzie, instanța de apel a menționat că, în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate careva argumente plauzibile, precum și probe concludente și pertinente care ar confirma prezența faptei prejudiciabile imputate inculpatului Miron Vitalie în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, astfel că, în afara oricărui dubiu, se constată elocvent și evident lipsa faptei infracționale în acțiunile inculpatului, fapt ce denotă că acesta urmează a fi achitat pe marginea învinuirii aduse în temeiul art. 151 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a menționat că, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel de după săvârșirea infracțiunii incriminate, a conchis că, în coraport cu fapta comisă și pericolul social al acesteia, corijarea și reeducarea acestuia, inculpatului urmează să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a concluzionat că anume această pedeapsă - privativă de libertate, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social al faptelor comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu remiterea cauzei spre rejudecare de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea celor solicitate, acuzatorul de stat subliniază dezacordul cu aprecierea probelor, indicând că instanța de apel nu a pronunțat o decizie motivată.

De asemenea, procurorul susține că, decizia instanței de apel conține concluzii contradictorii în partea ce ține de identificarea temeiului de drept pus la baza achitării inculpatului pe capătul de acuzare prevăzut de art. 151 alin. (1) Cod penal, astfel încât motivarea soluției contrazice dispozitivul.

5.1. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs comun avocații Tureac Ivan și Niță Ștefan în numele inculpatului, care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea cerințelor sale, apărătorii critică decizia instanței de apel în partea condamnării inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, soluție pe care o consideră nefondată rezultând din aprecierea arbitrară a probelor și a circumstanțelor cauzei care au o importanță determinantă pentru calificarea corectă a acțiunilor inculpatului.

Potrivit apărării, în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele infracțiunii de huliganism, întrucât lipsesc atât elementele laturii obiective – acțiunea principală, cât și cele ale laturii subiective – scopul huliganic, or, instanța de apel a dat o încadrare greșită faptelor inculpatului, stabilind eronat starea de fapt prin denaturarea conținutului probelor.

5.2. Legalitatea deciziei este contestată cu recurs ordinar de către avocatul Iachimciuc Alexandru în numele inculpatului, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei pe capătul de învinuire conform art. 287 alin. (3) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri privind achitarea inculpatului pe acest capăt, iar în rest, decizia să fie menținută.

În susținerea cerințelor sale, recurentul menționează că instanța de apel nu a supus examinării apelurile declarate de către apărătorii Sergiu Cîrlig și Iachimciuc Alexandru în numele inculpatului, dat fiind faptul că decizia recurată nu conține o motivare corelativă criticilor invocate în partea învinuirii inculpatului conform art. 287 alin. (3) Cod penal.

5.3. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către succesorul părții vătămate Lîsîi Maria și avocatul acesteia Malai Tatiana, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Miron Vitalie să fie condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, cu admiterea integrală a acțiunii civile.

În motivarea cererii de recurs, autorii acesteia susțin că, instanța de apel dispunând casarea sentinței și achitarea inculpatului pe captul de învinuire în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, nu și-a motivat soluția prin prisma probatoriului acumulat, ingorând cu desăvârșire declarațiile martorilor și ale părții vătămate Fomin Iurie.

La fel, instanța de apel eronat a încasat de la inculpat în beneficiul succesurului părții vătămate Lîsîi Maria prejudiciu în mărime de 12000 lei, cu respingerea în rest a acțiunii civile, or, acțiunea înaintată a fost motivată și probată cu cecuri, bonuri și descrierea tuturor cheltuielilor.

6. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acestea urmează a fi admise, pentru considerentele de drept și de fapt expuse în contextul ce urmează.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Soluția de admitere a recursurilor declarate, în drept, se întemeiază pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanță, la această etapă a procedurilor.

Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecătii instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept menționate mai sus, Colegiul penal lărgit constată că, potrivit deciziei recurate instanța de apel a dispus achitarea inculpatului Miron Vitalie de sub învinuirea adusă acestuia în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

Analizând decizia pronunțată de către instanța de apel, Colegiul penal lărgit constată că instanța a invocat temeiul de achitare precum că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, însă în partea descriptivă a deciziei a indicat concluzii din care rezultă și alt temei de achitare, de rând cu cel indicat în dispozitiv.

Așadar, instanța de recurs consideră esențial de elucidat următorul aspect, prin prisma conținutului deciziei.

Potrivit deciziei recurate, instanța de apel a indicat concluzii cum ar fi „(...) în afara oricărui dubiu se constată evident și elocvent lipsa faptei infracționale în acțiunile inculpatului, fapt ce denotă că acesta urmează să fie achitat pe art. 151 alin. (1) Cod penal” ceea ce semnalează temeiul de achitare prevăzut la pct. 1) alin. (1) art. 390 Cod de

procedură penală, unde este stipulat că, sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii (vezi f.d. 176, vol. V).

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că, deși instanța de apel a conchis că inculpatul urmează a fi achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, din motivul că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat, în urma sintezei concluziilor evocate de către instanța de apel, se observă o inadvertență în stabilirea temeiului ce stă la baza achitării lui Miron Vitalie, fiind constatate concluzii cu temeuri de achitare diferite „*fapta nu a fost săvârșită de inculpat*” și „*nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*”, temeuri prevăzute de art. 390 alin. (1) pct. 2) și 1) Cod de procedură penală.

Pe cale de consecință, Colegiul penal lărgit atestă că, menționarea concomitentă a două temeuri de achitare care se exclud una pe alta, în aceeași hotărâre judecătorească este o eroare de procedură. Astfel, Colegiul penal lărgit constată incidența temeiul de casare invocat de către recurenți, adică „*motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii*”, care este prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal lărgit constată că, atât prima instanță cât și instanța de apel au fost sesizate de apărătorii inculpatului referitor la învinuirea în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, menționând că nu a fost elucidat *in concreto* obiectul material folosit de inculpat la comiterea infracțiunii de huliganism în varianta agravantă specificată la alin. (3) al normei, criticând totodată dubla incriminare, prin prisma practicii judiciare naționale constante.

Lecturând textul ambelor hotărâri, cu referire la primul argument, Colegiul conchide că instanțele nu s-au expus în nici un mod asupra acestor afirmații, or motivarea asupra pertinentei, concludentei, utilității și veridicității probelor în aspect general, nu echivalează cu o motivare a lipsei sau după caz a prezenței obiectului material al infracțiunii.

Cât privește cel de-al doilea argument, Colegiul constată că art. 113 Cod penal stipulează că *prin calificare a infracțiunii se înțelege determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală și că, aceasta se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.*

Din jurisprudența națională constantă se desprinde că vătămarea intenționată gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății poate să reprezinte violența, care este aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, în acest caz, calificarea trebuie făcută, în temeiul art. 145, 151 sau 152 Cod penal și art. 354 Cod contravențional (huliganismul nu prea grav). În cazuri de acest gen, nu

este admisibilă aplicarea răspunderii, în baza art. 145, 151 sau 152 și art. 287 Cod penal. Or, principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte (*non bis in idem*), garantat de art. 7 Cod penal, art. 22 Cod de procedură penală și art. 4 al Protocolului 7 la CoEDO, interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceeași faptă, în cazurile de acest gen, violența fiind desemnată prin sintagma „aceeași faptă”, or, instanța de recurs constată că la examinarea cauzei, instanța de apel nu s-a expus asupra faptului dacă, în condițiile speței, calificarea acțiunilor inculpatului Miron Vitalie conform art. 151 alin. (1) și art. 287 alin. (3) Cod penal, în situația în care fapta a fost comisă în același interval de timp și în circumstanțe similare, constituie sau nu o încălcare a principiului *non bis in idem*.

Mai mult, Colegiul penal lărgit reține că, deși instanța de apel în motivarea deciziei sale privind condamnarea inculpatului Miron Vitalie în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, face trimitere la raportul de expertiză medico-legală nr. 201803D0032 din 28.03.2018, potrivit căruia s-a concluzionat că „*trauma cranio-cerebrală închisă manifestată prin contuzia cerebrală gravă, hematom subdural acut emisferial pe stînga, hemoragie subarahnoidiană, fractura ramurii mandibulare pe stînga, fractura coastelor XI-XII pe linia scapulară pe dreapta care prezintă pericol pentru viața și sănătate, se califică ca vătămări corporale grave.*”, ulterior, la pct. 18 din deciziei (Vol. V, f. d. 173), conchide că „*deși acesta avea leziuni corporale primite de la inculpatul Miron Vitalie, acestea nu erau periculoare pentru viața victimei.*”

În consecință, Colegiul penal lărgit va admite recursurile ordinare declarate, întrucât instanța de apel nu a respectat procedura judecării apelurilor, prin discutarea și soluționarea tuturor chestiunilor invocate de apelanți, nu a respins argumentat toate alegațiile invocate în cererile de apel și nu a formulat o motivare corespunzătoare asupra chestiunilor care au importanță decisivă în cauză, totodată motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii – temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, acordând instanței de apel posibilitatea examinării multiaspectuale a cauzei penale și a da răspuns, inclusiv la toate argumentele invocate de părți, întru respectarea dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din CEDO.

Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse (*a se vedea cauza Fomin vs Moldovei din 11 octombrie 2011, nr. 36755/06*).

La rejudecarea cauzei, instanța de apel are obligația cu strictețe să respecte prevederile art. 414 Cod de procedură penală, să înlătore erorile enumerate mai sus, să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor prezentate, minuțios să studieze și corect să aprecieze juridic materialele cauzei în tot ansamblul lor, să țină cont de jurisprudența națională, de cele expuse în prezenta decizie legate de justa apreciere, sub toate aspectele, complet și obiectiv a tuturor împrejurărilor cauzei, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recursurile ordinare declarate și în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Popov Oleg, de către avocații Tureac Ivan și Niță Ștefan în numele inculpatului, de către avocatul Iachimciuc Alexandru în numele inculpatului, precum și de către succesorul părții vătămate Lîsîi Maria și avocatul acesteia Malai Tatiana, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Miron Vitalie XXXXX*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 26 iulie 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Boico Victor